

jeg tillade mig et Par Ord i Tilslutning til, hvad jeg fremdrog forleden under Behandlingen af Statsskatterne. Beskatning af Aktieselskaber er en Dobbeltbeskatning, er altsaa principstridig og urigtig, men her, hvor der tales om Skat til Kommunen, er der dog noget, der kan begrunde den. Aktieselskaber drive jo ofte store Fabrikker, slide meget paa Kommunens Veje og drage i det hele Nytte af dens Institutioner. Man kan derfor mene, at de ogsaa bør bære en Del af Omkostningerne. Jeg havde selvfølgelig hellere set, at man havde ordnet Forholdet paa en for Aktieselskaberne lempeligere Maade end ved at tage indtil 3 pCt. af deres Udbytte, men det lader jeg gaa, thi jeg indrømmer, at de til en vis Grad bør beskattes eller bebyrdes, idet Aktionærerne meget ofte bo i andre Kommuner, som ellers ville indkasere hele Skatten. Men jeg maa i Overensstemmelse med min hele Betragtningssmaade bestemt holde paa, at Skatteprocenten begrænses, og begrænses til 3, ligesom jeg ogsaa finder det ganske i sin Orden, at Aktieselskaber for den Fortjeneste, som de faa ved Virksomhed i Udlandet, nyde visse Fritagelser for Skat. Dette finder jeg i høj Grad rimeligt og skal derfor anbefale de dertil sigtende Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): De af hele Udvalget eller Udvalgets Flertal til dette Afsnit stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde og anbefale dem til det høje Ting. Det samme gælder for Anbefalingens Vedkommende de to ligeledes til dette Afsnit af mig stillede Ændringsforslag, der ere tiltraadte henholdsvis af Flertallet og af hele Udvalget. I øvrigt er der af Ændringsforslagene til dette Afsnit intet, som berører noget Princip i Loven eller har særlig principiel Betydning. Jeg skal derfor kun kort omtale et enkelt af dem, nemlig Ændringsforslag Nr. 15 til § 7. Dette Punkt, de fælles Skattevedtægter, har jo tidligere været et Stridsspørgsmaal her i dette høje Ting, og der har været rejst stærke Indvendinger derimod. Jeg beklager, at man for at naa til et Resultat har været nødt til noget at ændre de af Regeringen foreslaaede Tal, noget at gaa bort fra disse, der jo ere de samme, der i den parlamentariske Skattekommission havde vundet samtlige Medlemmers Tilslutning. Men jeg indrømmer paa den anden Side, at man ikke er gaaet længere bort derfra, end at Hensigten med Paragraffen vedblivende kan naas, og at man ikke herved

kommer saaledes ind paa at beskære Kommunernes Selvstændighed over for Skatte ligningen, at det vilde være utilraadeligt. Jeg kan derfor tiltræde Flertallets Forslag. Samtidig udtaler jeg min Glæde over, at man i een Henseende har forbedret Regeringens Forslag, idet man noget har forhøjet den Skatteindtægtsgrænse, nedden for hvilken Kommunalbestyrelsen staar frit i Henseende til Skattepaalæget, nemlig til 1,000 Kr. for Købstæderne og 800 Kr. for Landet. Det er en væsentlig Forbedring, der noget opvejer de Indrømmelser, man har været nødt til at gøre paa anden Vis ved noget at indskrænke Spillerummet for Kommunernes Selvstændighed ved Skattepaaligningen. Det glæder mig at se, at det ærede Mindretal nu, om end subsidiært, i Princippet tiltræder det samme, at det nu i Princippet tiltræder den Ordning af Skattevedtægterne og derigennem den Ordning af Skattepaaligningen, som er foreslaaet i § 7. Nu er der jo kun tilbage imellem os alle et noget mere eller et noget mindre. Forskellen er jo ikke stor, naar Regeringen har foreslaaet, at der til den udfundne Indtægt kan tillægges 35 pCt., medens Flertallet siger 25 og Mindretallet subsidiært ogsaa 25 pCt. Og i Spørgsmaalet om, hvilket Tillæg der f. Eks. kan lægges til Indtægter, som stamme fra Pensioner o. lign., har Regeringen foreslaaet 30 pCt., Flertallet siger 25, Mindretallet subsidiært 15 pCt. Jeg skal altsaa anbefale Flertallets Ændringsforslag under Nr. 15., ihvorvel jeg vedblivende finder, at de Grænser, der i de i Regeringsforslaget afgivne Tal vare givne for Kommunerne, vare endnu bedre.

I øvrigt er der intet af de andre til dette Afsnit stillede Ændringsforslag, hvorved jeg skal opholde mig. De ere jo alle dels af redaktionel Natur, gamle Bekendte, hvorom der tidligere, ogsaa i Fjor, har været forhandlet. Kun skal jeg i Anledning af den Udtalelse, der kom fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) angaaende Frederiksberg Kommune ganske bekræfte og tiltræde det ærede Medlems Bemærkninger om denne Sag. Det er aabenbart, at er der noget Sted, hvor der kan være Tale om „særlige Forhold“, er det Frederiksberg Kommune, der ligger som en Enklave i en anden Kommune, helt omgivet af denne. Det er ganske nødvendigt for en saadan af en anden Kommune helt omgivet Kommune at lægge sin Skatteligning efter de samme Principper, som følges i den store, den helt omgivende Kommune. Jeg mener